

کمند نگاه !

به پای شوق به هر کوی وبام سرزده ایم !

به یاد روی تو با بال خسته پر زده ایم !

بدان امید که شاید ز در درآئی باز

دو چشم خویش چنان حلقه ای به در زده ایم !

نبسته ایم به پای گلی کمند نگاه

ز شام هجر که داغ تو بر جگر زده ایم !

چه سوزها که فکندیم در تن ایام

ز بس که بر ورق عمر خود شرر زده ایم !

که تادل از تو نگیرد بهانه هوسی

ز شرم بر سر آن نیش نیشتر زده ایم !

برون نمی روی از دل که نقش روی ترا

چو نقش سنگ به چشمان پر گهر زده ایم !

ز بهر آن که دلت بیش از این نیازیم

چو باد از سر کویت ره سفر زده ایم !

رضا شاپوریان

پنجشنبه ۲۱ مای ۱۹۹۸